ద్రష్ట

కస్తూరి మురళీ కృష్ణ

ఒక్కమాట

దక్షిణ భారతం పైకి దండెత్తి వచ్చిన మొదటి ముస్లిం సేనాని మాలిక్ కాఫర్. అల్లావుద్దీన్ ఖిల్జీ ఢిల్లీ పాలకుడిగా ఉన్న సమయంలో మాలిక్ కాఫర్ మలబారు తీరం వరకూ చొచ్చుకు వచ్చాడు. మధురపై దాడి చేశాడు. శ్రీరంగంలో మారణహోమం సృష్టించాడు. చిదంబర ఆలయాన్ని పునాదులతో సహా పెకిలించి వేశాడు. బోలెడంత సంపదను ఏనుగులపై మోసుకుని ఢిల్లీ తీసుకు వెళ్ళాడు. ఆ దండయాత్ర ఈ కథకు ఆధారం. మాలిక్ కాఫర్ దండయాత్ర వల్ల భారతీయ సమాజంలో జరిగిన అల్లకల్లోలాన్ని, భారతీయ మనస్తత్వం పై కలిగిన గాయాల ప్రభావాన్ని వర్ణించటం ఈ రచన ప్రధానోద్దేశ్యం. మనకు సాధారణ చరిత్ర పుస్తకాలలో, కనబడని ఘోరమైన చేదు నిజాలు, మనల్ని మనం మరిచిపోతున్న తరుణంలో, మన పూర్వీకులు ఎన్ని దారుణమైన మారణకాండలను అనుభవిస్తూ కూడా ధర్మాన్ని పదిలంగా కాపాడాలో, ప్రజలకు తెలియ చెప్పాలన్న ఆశయంతో ఈ రచన సాగుతుంది. చరిత్రలో జరిగిన గాయాలను తిరిగి తోడటం కాదిది. మానని గాయాల స్వరూపాన్ని అర్థం చేసుకోవటం ద్వారా వాటి చికిత్సకు ఉపక్రమించుటంతో పాటు, భవిష్యత్తులో ఇటువంటి గాయాలు కాకుండా జాగ్రత్తలు పడేందుకు దేశ ప్రజలను ఉద్యుక్తులను చేయటం ఈ రచన లక్ష్యం. అనేక చారిత్రక ఆధారాలు, చారిత్రక పాత్రలు, కాల్పనిక పాత్రలలో కలగలిపి సాగించిన రచన ఇది.

మురళీకృష్ణ

(గత సంచిక తరువాయి)

'**తురుష్కుల తండా ఊరి** పైకి వస్తున్నది' ఆ పిల్లవాడు ఊపిరి పీల్చటం కోసం కుండా ఆగకుండా గబగబా చెప్పాడు.

గంగాధర శర్మ పద్మిని వైపు చూశాడు.

ఆమె కళ్ళు, వింత భావంతో ప్రకాశిస్తున్నాయి.

అటు చూస్తుంటే గంగాధర శర్మ శరీరం వణకసాగింది. ఆమె కళ్ళల్లో అదోరకమైన పైశాచిక ఆనందం కనిపిస్తోంది. ఆ ఆనందం వెనుక ఓ రకమైన భయం ఉంది. కానీ ఆ భయంలో నిర్లిప్తత ఉంది. అది చూస్తూంటే గంగాధర శర్మలో తెలియని భయం కలుగుతోంది.

మనిషికి ఏదో ఓ విషయంలో భయం ఉండాలి. కానీ ఎలాంటి భయాలు లేనివాడిని ఎవరూ నియంత్రించలేరు. అలాంటి వ్యక్తి తనపై తాను నియంత్రణ సాధిస్తే దైవం అవుతాడు. లేకపోతే రాక్షసుడవుతాడు.

ఇప్పుడు పద్మినిని చూస్తుంటే రక్తం తాగేందుకు తహ తహలాడుతున్న రాక్షసి గుర్తుకు వస్తోంది గంగాధర శర్మకు.

ఆ పిల్లవాడి మాటలు వింటూనే ఆమె వికృతంగా నవ్వింది. గంగాధర శర్మవైపు చూసింది.

'మనం అనుకున్నది అనుకున్నదానికన్నా తొందరగా వచ్చింది. మన సమాజానికి మనల్ని మనం అర్పించుకునే రోజు వచ్చింది.'

ఊళ్ళో యువకులధిక భాగం శూరవర్మతో వెళ్ళారు. రక్షణగా నిలిచింది గంగాధర శర్మతో పాటు మరికొంత మంది యువకులే. మిగతా వారంతా మహిళలు, వృద్ధులు. వీరితో తురకల తండాల దూకుడును ఎలా ఆపటం?

గంగాధర శర్మ కళ్ళల్లో సంశయం చూసిన పద్మిని నవ్వింది. వగరుస్తున్న పిల్లవాడివైపు చూసింది.

'భయం లేదు. ఊళ్ళో వారందరినీ సమావేశం అవమను. ఎవరెవరి దగ్గర ఏయే ఆయుధాలు ఉన్నాయో వాటిని పట్టుకుని రమ్మను. ఎంత దూరంలో ఉంది తురకల తండా?' అడిగింది.

'చాలా దూరం నుంచే సమాచారం వచ్చింది' చెప్పాడు పిల్లవాడు వణుకుతూ. అతడి తల నిమిరింది పద్మిని.

'భయంలేదు. తురకలూ మనుషులే. కత్తి తగిలితే వాళ్ళ చర్మమూ చిట్లుతుంది. రక్తం కారుతుంది. భయపడకు.'

ఆ పిల్లవాడు పద్మిని పట్టుకుని హఠాత్తుగా ఏడవటం ఆరంభించాడు.

ఆ దృశ్యం చూస్తున్న గంగాధర శర్మ మనస్సు చిత్రంగా స్పందించింది.

భయం మనిషి ఆలోచనలను నిర్దేశిస్తుంది. కానీ భయాన్ని అదుపులో పెట్టుకున్న వ్యక్తి మానవ సమాజాన్ని నిర్దేశించగలుగుతాడు.

అంతవరకూ బేలగా కనిపించిన పద్మిని కత్తి పట్టుకోగానే వీరనారిలా అనిపించింది. తురకలు వస్తున్నారన్న వార్త వినగానే కాళికలా అనిపించింది. ఏడుస్తున్న పిల్లవాడిని దగ్గర తీసుకుని అనునయిస్తున్నప్పుడు 'మాత'లా తోస్తోంది.

పద్మిని ఇదంతా చేయగలటానికి కారణం, ఆమె భయంకర అనుభవాలను అనుభవించటమే. ఇక అంతకన్నా భయంకరమైన అనుభవం లేదన్న భావన ఆమెలో స్థిరపడటం ఆమెలో భయాన్ని తరిమివేసింది.

కానీ, తనకలాంటి భయంకరమైన అనుభవాలు లేవు. తాను, తన ఊరుదాటి బయట అడుగుపెట్టి ఎరుగడు. అందుకే, ఏం జరుగుతుందో, ఎలాంటి పరిస్థితి ఎదుర్కోవాల్సి వస్తుందోనన్న భయం తనని పట్టి పీడిస్తోంది.

హఠాత్తుగా గంగాధరశర్మకు ఏదో సత్యం అర్థమైన భావన కలిగింది.

తెలియనిది భయం కలిగిస్తుంది. భయం మనిషిని బలహీనుడిని చేస్తుంది. బలహీనుడు సులభంగా తనని తాను మరచిపోతాడు. తన వ్యక్తిత్వం కోల్పోతాడు. అందుకేనేమో, పూర్వకాలంలో గురువులు విద్యార్థులను అడవుల్లోనే ఒంటరిగా పంపేవారు. దేశయాత్రలు చేయమనేవారు. ఇందువల్ల వారికి ప్రపంచం తెలుస్తుంది ఎలాంటి పరిస్థితినయినా తట్టుకునే ధైర్యం వస్తుంది.

ఇందుకేనేమో, భారతీయ సిద్ధాంతంలో మానవుడు అనంతుడు. ఆత్మ స్వరూపుడు.

కత్తి అతడిని తాకలేదు. నిప్పుకాల్చలేదు. ఆత్మకు అది అంతం లేదు. ప్రపంచమంతా ఒక కల్పన. మనిషి భయాలనన్నీ అజ్ఞాన స్వరూపాలు. ప్రపంచంలో ఏం జరిగినా అది భగవత్సంకల్పం. తాము కేవలం తోలు బొమ్మల్లాంటివారు. తమని ఆడించేవాడు పైనెక్కడో ఉన్నాడు.

'ఎలా జరగాల్సింది అలా జరుగుతుంది. తమ కర్తవ్యాన్ని చిత్తశుద్ధితో నిర్వహించటమే తమ ధర్మం' గంగాధర శర్మ చేతులు కత్తిపై బిగుస్తున్నాయి.

✡ ✡ ✡

చంద్రశేఖరుడు కత్తిని గట్టిగా పట్టుకుని సిద్ధంగా ఉన్నాడు.

జరిగేదేదో జరిగిపోతే బాగుండునని ఉంది అతడికి. ఉద్విగతను భరించలేకపోతున్నాడు.

తనతో పాటు గర్భగుడిలో ఉన్న పూజారివైపు చూశాడు.

పూజారి కళ్ళుమూసుకుని మంత్రాలు చదువుతున్నాడు. మాల తిప్పుతున్నాడు. అతడికి మరోవైపు తమవాడే మాధవుడు కత్తి పట్టుకుని సిద్ధంగా ఉన్నాడు. మాధవుడి దృష్టి మూసి ఉన్న గర్భగుడి తలుపుల పైనే ఉంది.

పూజారిని చూస్తూంటే చంద్రశేఖరుడికి నవ్వు వస్తోంది.

వారణాసి పొలిమేరలు చేరగానే శూరవర్మకు సమాచారం అందింది. ఆ రోజు రాత్రి తురకలు ఆ ప్రాంతంలోని స్వర్ణ శివాలయంపై దాడి చేయాలని నిశ్చయించుకున్నారని.

వార్త తెలియగానే శూరవర్మ హుటాహుటిన స్వర్ణదేవాలయం చేరుకున్నాడు. గుడి పెద్దలతో, గుడిలోని విలువైన వస్తువులను మరో సురక్షిత ప్రాంతానికి తరలించమని చెప్పాడు.

కానీ గుడిని చూసిన తరువాత ఆ మాటలు ఎంత అర్ధ విహీనమో అర్ధమయింది. ఎందుకంటే, ఆ గుడిని కట్టింది మట్టితో, రాళ్ళతో కాదు.. బంగారంతో. అడుగడుగునా బంగారమే! అణువణువునా బంగారమే. ఎటు చూస్తే అటు గోడలలో మణిమరకత మాణిక్యాలు, ఆకాశంలో తారల్లా మెరుస్తున్నాయి. విరగబూసిన మల్లె చెట్టులో మల్లెపూలులా తళతళలాడుతున్నాయి.

అది చూసి శూరవర్మ నిస్పృహతో నిట్టూర్చాడు.

'ఈ మందిరాన్ని రక్షించక తప్పదు.' అన్నాడు.

వెంటనే తన వెంట ఉన్నవారిని కొన్ని నిర్దిష్ట విభాగాలుగా విభింజించాడు. తురకల సైన్యం సంఖ్య అసంఖ్యాకం అని వార్త అందింది. వారిలో సుశిక్షితులు ఉన్నారు. అప్పుడే కత్తి పట్టటం నేర్చుకున్నవారూ ఉన్నారు.

తురకల సైన్యం కొండలపైనుండి దొర్లే నీటి ప్రవాహంలా ఊళ్ళని ముంచెత్తుతూ వస్తోంది. ఎలాగయితే నీటి ప్రవాహం, దారిలో ఉన్న రాళ్ళనూ, చెట్లనూ, పుట్టలనూ తనలో కలిపేసుకుని వెంట తీసుకువస్తుందో అలాగే ఊళ్ళల్లో మతం మారిన వారినీ, యుద్ధ ఆకాంక్ష ఉన్న వారినీ తమలో భాగం చేసుకుంటూ సంఖ్య పెంచుకుంటూ వస్తోంది తురకల సేన. ఎలాగయితే చిన్నరాయి ముక్క అయినా, నీటి ప్రవాహ వేగం వల్ల మామూలు కన్నా శక్తివంతమై అధిక నష్టం చేయగలుగుతుందో, అలాగే, తురకల సేనలో చేరినవారు వీరులు కాకున్నా, యుద్ధంలో శిక్షణ లేకపోయినా, ఓ రకమైన శక్తిమంతులవుతున్నారు. ఆవేశంతో అనూహ్యమైన వీరత్వం ప్రదర్శిస్తున్నారు.

ఇది శూరవర్మకు తెలుసు.

అందుకే వందమాత్రమే ఉన్న తన సైన్యాన్ని పది విభాలుగా విభిజించాడు.

'మనం కలిసి కట్టుగా పోరాడటం కన్నా విభిన్న భాగాలుగా మారి ప్రణాళిక ప్రకారం దాడి చేయటం మంచిది. మనం ఒకటిగా ఉంటే, వారి ప్రవాహ వేగ ఉధ్ధుతికి ఒకేసారి కొట్టుకుపోతాం. అలాకాక పది భాగాలుగా ఏర్పడి పది మూలలుగా, పది వైపుల నుంచి దాడి చేస్తే, వారి దృష్టి ఒకచోట కేంద్రీకృతం కాకుండా మళ్ళించిన వాళ్ళం అవుతాం. మన విజయావకాశాలు మెరుగుపడతాయి. ఎందుకంటే, మనం పొంచి ఉన్నట్టు వారికి తెలియదు కాబట్టి' అని అందరి వైపు చూశాడు శూరవర్మ.

ఆపై పది విభాగాలలో కొందరిని గుడి చుట్టూ ఉన్న ఎత్తయిన భవంతులలో, చెట్లలో దాగుండమన్నాడు. బాణాలు సంధించి సిద్ధంగా ఉండమన్నాడు. మిగతా వారిని గుడిలో ఒక్కొక్క ప్రాంతానికీ, ఒక్కో మలుపులోనూ దాగుని కత్తులతో సిద్ధంగా ఉండమన్నాడు. ఇలా గుడిలో అందరినీ విస్తరింపచేశాడు.

శూరవర్మ ప్రణాళిక చంద్రశేఖరుడికి నచ్చింది. ఉన్నది తక్కువ మంది. అయినా వారిని ఇలా విభజించి ఒక్కక్కరికి ఒకో గోడ రక్షణ బాధ్యత అప్పగించటం వల్ల ఎక్కువ ప్రాంతాన్ని రక్షించే అవకాశం చిక్కుతోంది. ఈ పోరాటంలో ఏ ఒక్క విభాగం వారు విజయం సాధించినా, వారు ఇతరులకు సహాయంగా వెళ్ళగలటమే కాదు, అది అందరి మానసిక స్థయిర్యాన్ని పెంచుతుంది. ***జయం, అపజయం రెండూ అంటువ్యాధుల్లాంటివి. ఒక విజయం పది విజయాలకు దారి తీస్తుంది. ఒక అపజయం వంద పరాజయాలకు కారణమవుతుంది. అందుకే ఎంత చిన్నదయినా విజయం వైపే దృష్టిపెట్టాలి. ఎంత పెద్దదయినా పరాజయాన్ని విస్మరించాలి.***

శూరవర్మ ప్రణాళికలో చంద్రశేఖరుడికి నచ్చిందేమిటంటే, ఇలా విభాగాలుగా పోరాడడం వల్ల తాము ఎంతమందిమి ఉన్నామో శత్రువుకు తెలిసే అవకాశం లేదు. తను సంఖ్య అసంఖ్యాకం అని శత్రువు భీతిల్లే అవకాశం ఉంది.

అయితే, శూరవర్మకు నచ్చనిదేమిటంటే, అందరికీ అన్ని బాధ్యతలు అప్పచెప్పాడు కానీ చంద్రశేఖరుడికి ఎలాంటి బాధ్యత అప్పచెప్పలేదు.

చివరికి చంద్రశేఖరుడు నోరు విప్పి అడిగేందుకు సిద్ధమవుతూంటేణ శూరవర్మ అతడివైపు తిరిగాడూ.

'చంద్రశేఖరా, గర్భగుడిలో విగ్రహాన్ని రక్షించాల్సిన బాధ్యత నీది' అన్నాడు.

'చంద్రశేఖరుడు నిరాశగా చూశాడు శూరవర్మవైపు.

'మీరందరూ, బయట పోరాడుతూ ఉంటే, నేను చేతులు ముడుచుకుని లోపల నా వంతుకోసం ఎదురు చూడాలా?' కోపంగా అడిగాడు.

చంద్రశేఖరా.. నువ్వు నా సైన్యంలో అతి శక్తివంతమైన ఆయుధానివి. నిన్ను ఆరంభంలోనే ప్రయోగించి వ్యర్థం చేయదలచుకోలేదు. అన్ని ఆశలు అడుగంటిన తరువాతనే అత్యంత శక్తివంతమైన ఆయుధాన్ని ఉపయోగిస్తాం. అలా నిన్ను సుదర్శన చక్రంలా అత్యవసరానికే వాడదలచుకున్నాను. అదీగాక, నువ్వు మనల్నందరినీ రక్షించే భగవంతుడి ప్రతిమకే రక్షణవు. అంటే మన మానం, ప్రాణం, ధర్మం, సర్వం నీమీద ఆధారపడి ఉన్నాయన్నమాట. అన్ని ఆశలు ఆవిరైన తరువాత కూడా మిగిలే ఏకైక ఆశ. అన్నమాట నువ్వు!

చంద్రశేఖరుడు మాట్లాడలేకపోయాడు. కానీ అందరూ యుద్ధం చేస్తూనే తన వంతుకోసం ఎదురు చూస్తూండటం అతడికి అసంతృప్తిగా ఉంది. అవమానంగా ఉంది. తనంటే శూరవర్మకు ఇష్టం లేదన్న భావన బలపడింది. అసలు తననీ యుద్ధానికి తీసుకురావటమే శూరవర్మకు ఇష్టం లేదని చంద్రశేఖరుడికి తెలుసు. అందుకే గర్భగుడిలో ఉన్న అతడి సర్వేంద్రియాలు బయట కేంద్రీకృతమయ్యాయి. బయట నిశ్శబ్దంగా ఉంది.

దాడి ఎప్పుడు జరుగుతుందో తెలియదు. తన వంతు ఎప్పుడు వస్తుందో తెలియదు.

ఇలా తెలియని దానికోసం ఎదురు చూడటం దుర్భరంగా ఉంది. అయితే, ఈ ఉద్రిక్తతలు భయాలతో సంబంధం లేకుండా భగవధ్యానంలో సర్వం మరచిన పూజారిని చూస్తుంటే చంద్రశేఖరుడికి నవ్వు వస్తోంది.

అది మూర్ఖత్వమో, అమాయకత్వమో, చేతకానితనమో అర్థం కావటం లేదతనికి.

ముంచుకొస్తున్న ప్రమాదాన్ని నివారించాలని ప్రయత్నించే బదులు, దైవంపై భారం వేసి, మంత్రాలు వల్లె వేయటం అర్థం లేదనిపిస్తోంది చంద్రశేఖరుడికి.

విశ్వాసం వ్యక్తిని కార్యాచరణకు ప్రేరేపించాలి. నిర్వ్యాపారంగా ఉండటం వల్ల ఏమీ ఒనగూడదు. గాలిలో దీపం పెట్టి వెలగమంటే వెలగదు. అలాగే భగవంతుడిపై భారం వేసె రక్షించమంటే కుదరదు. మానవ ప్రయత్నం ఉండాలి.

మహాభారత యుద్ధంలో పాండవులు యుద్ధానికి సిద్ధమైన తరువాతనే కదా, శ్రీకృష్ణుడు సహాయం చేసింది. 'మీరు నన్ను ధ్యానించండి. నేను కౌరవులను చంపివస్తాన'ని అనలేదు కదా!

ఇలా రకరకాల ఆలోచనలతో ఉన్న చంద్రశేఖరుడు ఉలిక్కిపడ్డాడు. దూరంగా గుర్రపు డెక్కల చప్పుడు వినిపిస్తోంది.

అయితే, అది గుర్రాల సమూహం వస్తున్నట్టు లేదు. ఒకే గుర్రం వంటరిగా వస్తోంది.

చంద్రశేఖరుడు, మాధవుడి వైపు ప్రశ్నార్ధకంగా చూశాడు.

గుర్రం చప్పుడు మాధవుడూ విన్నట్టున్నాడు. చంద్రశేఖరుడి వైపు చూశాడు. ఆ చప్పుడు గుడి బయట ద్వారం దగ్గరకు వచ్చి ఆగింది.

ఇద్దరూ ఊపిరి బిగపట్టారు కత్తులను గట్టిగా పట్టుకుని.

✡✡✡

ఊపిరి బిగబట్టాడు గంగాధర శర్మ.

పద్మినిని చూస్తుంటే ఆశ్చర్యంగా ఉంది అతడికి.

అంతవరకూ ఎవరితోనూ ఏమీ మాట్లాడని పద్మిని హఠాత్తుగా అందరినీ పలకరించసాగింది.

అందరూ సమావేశమవగానే, పద్మిని మాట్లాడటం ఆరంభించింది.

'తురకల తండాకు భయపడాల్సిన అవసరంలేదు. నేను వారిని చూశాను. వారూ మనుషులే. మనం చేయాల్సిందల్లా ధైర్యంగా చేయాలి. కాళికలా శత్రుసంహారం చేయాలి. రుద్రగణంలా శత్రువుపై విరుచుకుపడాలి. భయంలేదు. మీ దగ్గర ఉన్న ఆయుధం ఏదైనా, శత్రువును గాయపరచగలిగితే చాలు. సిద్ధంగా ఉండండి. అయితే ఒకటి గుర్తుంచుకోండి. మనల్ని మనల్ని మనమే రక్షించుకోవాలి. ఇది మన ఆత్మకోసం పోరాటం. ఇది మన ఊరి రక్షణ కోసం పోరాటం. ఇది మన ధర్మం కోసం పోరాటం' ఆవేశంగా చెప్పింది పద్మిని.

అదేం చిత్రమో ఊరివారంతా ఆమె నాయకత్వాన్ని మౌనంగా స్వీకరించారు. ఎదురు చెప్పకుండా ఆమె చెప్పినట్టు చేశారు.

భయం వల్ల ఏ మాత్రం ఆశ కలిగించినా వారి మాట వింటాడు మనిషి. అలా అందరూ పద్మిని మాట వినసాగారు.

ఊళ్ళో కాస్త ధైర్యం, శక్తి ఉన్నవారిని ఊరి చుట్టూ కాపలాగా ఉండమంది పద్మిని. మిగతావారిని వీధి వీధినా, ప్రతిమలుపులోనూ సిద్ధంగా ఉండమంది.

తురకలను మన ఊళ్ళో అడుగుపెట్టనివ్వకుండా మేము ప్రయత్నిస్తాం. ఒకవేళ మా ప్రయత్నం విఫలమైతే, ప్రతి ఒక్కరూ వీధి వీధినా, ప్రతి అంగుళానికీ తురకలతో తలపడాల్సి ఉంటుంది. ఒకవేళ మనం ఓడిపోయే పక్షంలో, వీలయిన వెంటనే ఊరు వదలి, గురువుగారు చూపిన గుహలో తలదాచుకోవాలి. పరిస్థితి చక్కబడిన వెంటనే వెనక్కురావాలి!

అందరూ తలలూపారు.

అలా అందరినీ నియమిత స్థానాలలో ఉంచింది గంగాధరశర్మతో ఇటూ తానూ వచ్చి ముందు వరుసలో నిలబడింది.

అందరూ ఊపిరి బిగబట్టి రాబోయే దాడికోసం ఎదురుచూడసాగారు.

ఒకే ఒక్క తురుష్కుడు, మందిరం ద్వారం దగ్గర గుర్రం ఆపాడు. చుట్టూ చూశాడు.

అతడిపైకి బాణం ఎక్కుపెట్టి సైనికుడిని ఆపాడు శూరవర్మ.

'వీడొక్కడే పరిస్థితి గమనించటానికి వచ్చాడు. తమ దాడిగురించి ఊళ్ళో ఎవరికీ తెలియదని, అంతా ప్రశాంతంగా నిద్రిస్తున్నారని నిర్ధారణ చేసుకోటానికి వచ్చాడు. వీడినేమైనా చేస్తే మిగతావారు పారిపోతారు. దాడి చేయరు. కాబట్టి వీడి నేను చేయవద్దు. వీడిని

పోనిద్దాం. ఆ తరువాత తురుష్క తండా వస్తుంది. అప్పుడు గుడి గోడలపై నుండి దాడి ఆరంభమౌతుంది. మనం వెనుక నుండి చుట్టుముడతాం. దాంతో వారి పని అడకత్తెరలో పోకలా అవుతుంది. ఆ తరువాత భగవదేచ్ఛ ఎలా ఉంటే అలా జరుగుతుంది`. గుసగుసగా చెప్పాడు శూరవర్మ. శూరవర్మ మాట పూర్తయ్యేసరికి, చుట్టూ చూసిన ఆ తురుష్కుడు మళ్ళా గుర్రం ఎక్కాడు.

వేగంగా వచ్చిన దిశలోనే పరుగెత్తించాడు. చీకట్లో కలిసి పోయాడు. `దాడికి సిద్ధంగా ఉండండి` కబురు పంపాడు శూరవర్మ అందరికీ.

✡ ✡ ✡

గుర్రపు డెక్కల చప్పుడు దూరం వెళ్ళిపోవటం గమనించిన చంద్రశేఖరుడు మాధవుడి వైపు ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

మాధవుడు `నిశ్శబ్దం` అన్నట్టు సౌంజ్ఞ చేశాడు.

ఇంతలో... చీకటిలోని నిశ్శబ్దాన్ని ఛేదిస్తూ పొలికేక వినిపించింది. కొన్నివేల సముద్రాల తరంగాలు తీరాన్ని తాకినట్టు అనిపించింది. వేగంగా పరుగెత్తుతూ వస్తూ గుర్రాల డెక్కల అదరుకి భూమి కంపించసాగింది.

చంద్రశేఖరుడు కత్తి ఎత్తి పట్టుకున్నాడు. అతడి నరనరాన రక్తం ఉత్తేజంగా ప్రవహించసాగింది.

పూజారి పెదవులు కదిలే వేగం ఎక్కువయింది.

గుర్రాల సమూహం దగ్గరగా వస్తూన్న కొద్దీ వాటి శబ్దతీవ్రత పెరగసాగింది.

✡ ✡ ✡

(కొనసాగింపు వచ్చేసంచికలో)

ఈ నవల క్రిందటి భాగాల కోసం

కౌముది గ్రంథాలయాన్ని సందర్శించండి

Click here to go to KOUMUDI Library

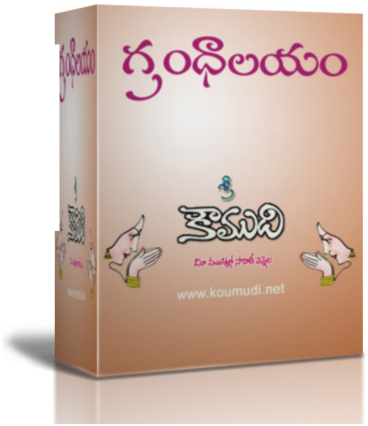

NEW
Click here to share your comments on this serial